

LBRIS

We know
books

VIOLETA PINTEA

Să bată tobele!

POEZIE

Editura
NEUMA
2023

adrenalina.

zeul meu nu și-ar fi adus niciodată
amantele acasă.

și-atunci, atunci de unde
noroii acesta clasic uscat pe fiecare
pe absolut fiecare urmă de-a lui
începând chiar cu mine?

- sunt lucruri grave, extrem de grave
în mintea ta

mi-a spus șoferul de taxi
când mi-a atins genunchiul - rotula -
acel focar de infecție al oaselor,
al mersului... al echilibrului
dintre pas și cădere.

toată viața asta este o invenție
a celui născut din fecioară.

nu are nici un rost să stați trei anotimpuri
ascunși în pânțele femeilor

dacă tot veți fi

aruncați de pe ziduri.

sunt curioasă cu cât mă vor plăti
să cobor de pe cruce.

uneori îți vine să comiți
o fărădelege împotriva ta
doar pentru ca ei să te întrebe
ce ai făcut în ultimele ore, zile, ani
și tu să le spui
că ți-ai abandonat viața.
îți vor da o viață nouă, sterilă
ca o masă de autopsie.
un corset antifurt
și-o busolă antigrațională
îți vor mai da.
te vei trezi cu o halucinație teribilă
căutând un act de proprietate
din care să rezulte
că frica este a ta
indivizibilă
incarcerabilă.

totul e gol.
atinge-i trupul cu o pană.
pianul nu are clape, ce trist
pianul acesta nu are clape.
parcă toți s-au vorbit
să bată astăzi la ușă,
să deranjeze mânerul de bronz
care le ghicește în palmă intențiile.
pianul nu are clape și așezi
furculiță lângă furculiță în golul acela
al claviaturii absente
și-aștepți.
aștepți să fii invitată să prezinți
o capodoperă de sentimente.
pianistul angajat cu ora
și-a adus și amanta.
într-o altă viață portarul din hol
a fost dumnezeu.

îmbracă-te cu ceva
au venit să ne ardă.
trupul meu este o armă
pe care nu o folosesc
decât în cazuri de legitimă apărare.
în general ofer flori
din colecția personală
de emoții procesate la rece.
masaj.
căderea totală în narcoticul atingerii.
ei îmi cer obsesiv o copie
după umbra mea
este grotesc gândul că aş putea atârna
pe vreun perete, așa în sufletul gol
la îndemâna oricui.
îmi torn un pahar de oxigen
și-l amestec cu degetul
până ne-aprindem.

autobuzele sunt pline de oameni
care merg după pâine.
nu mă atinge îți spun
nu mă atinge.
ceva senzual se desprinde de mine
violent ca o boală.
ar putea fi o amintire
atât de retușată
încât nu mai seamănă cu nimic.
aș putea sta așa nemișcată
fără aer
fără suflet
dezosată, cu șireturile strâns legate de glezne,
strâns trecute prin cataramele degetelor
de la picioare.
au venit și m-au luat cu targa.
deasupra era o avalanșă de stele.

a venit să-și sculpteze creierul
după forma bicefală a androginului.
dacă nu era sărac iuda, iuda
ce alegere ar fi făcut?
gândul alunecă spre picioarele
deasupra cărora cineva a lipit o paiată.
două picioare inteligente care poartă
păpușa aceea de cârpe
spre locuri în care din milă
masa, cazarea și celelalte suplimente
sunt necenzurate.
trebuie doar să scoți limba.
apoi picioarele devin proaste
și se calcă-ntre ele.
scene care nu necesită nici un ritual
doar niște idei din ghidul șoferului amator
pentru care sensul direcției
este un labirint al masei cerebrale restante
la toate capitolele vieții.

mai știi păianjenul acela
care țesea pânze colorate?
nu mai e.
nici eu nu mai sunt uneori.
nici agenda mea din aripi de fluturi
nu mai există. nu mai este nici coridorul
prin care a trecut cel mai negru meteorit.
lingura în care topeam sticlă
s-a transformat într-un banal accesoriu de păr
un fel de agrafă casantă.
știi ce copac a stat deasupra mea
când dintr-un avion de hârtie
se trăgea cerc de plumb
împrejurul meu.
atunci mi-am scris numele în palmă.

tristețea am moștenit-o.
era caldă când mi-au pus-o în brațe.
mi-era frig și am aprins focul cu ea.
furasem o pisică
care m-a crescut până în ajunul
primei nopți de amor
focul acela încă ardea
și-l priveam peste umăr.
învățasem să citesc pe buze
dar râsul nu l-am descifrat niciodată.
ne-am despărțit când ne-au luat amprente
și am văzut că nu ne caută nimeni
sau
când ni s-au terminat chibriturile,
nu mai știu decât că am fost foarte politicoși
eu de o parte
tu de cealaltă parte
a ușii.
- știi țipătul acela scurt al fricii?
nu s-a auzit.

acesta este focul
aceasta este apa
el este corbul tău care vine și spune -
spală-mă, arde-mă
ca și cum te-ai spăla pe tine
ca și cum te-ai arde pe tine.
așa încep insomniile
între două granițe.
săpunul s-a uscat pe pielea ta
și miroase în toată casa
a smirnă și detartrant
a perie de sârmă și-a lemn curat.
cuvintele îți stau în gât,
legi peste ele o eșarfă.
la masa ta sunt străini care așteaptă
să le distrugi credința în zei,
străini care au adus povești
care trebuie potrivite între ele
și pentru asta trebuie să rotim masa
ca pe-o ruletă.
și-atunci dai drumul
la șampania aceea fierbinte
care iese din rezervorul de tablă
al plămânilor.

au venit dresorii de maimuțe
și le-am spus - aici nu este nici o maimuță
aici este o casă săracă.

au venit preoții
le-am spus - aici nu este nici un sfânt
aici este o ascunzătoare.

un actor rătăcit căuta o dramă,
i-am dat o dramă și-o păpușă de sticlă.
am scos cheia din ușă
și i-am legat-o de gât.

avea multe chei legate de gât.
am plătit un om să strige pe străzi
- e vremea să fiți fericiți!
la amiaz striga și bătea din tobă.
- e vremea să fiți...

- e vremea...

și dimineața eu măturam orașul
în cinstea acestui om
și seara îl măturam în cinstea mea.
a venit un arhitect și mi-a spus
că eu nu sunt construită
după regulile lui Dumnezeu.
după arhitect au venit demolatorii
zidarii și hoții.